

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 285/2012-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. júna 2012 predbežne prerokoval sťažnosť V. A., Ž., zastúpeného advokátom JUDr. D. K., Advokátska kancelária, Ž., ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v bližšie neidentifikovanom konaní, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. A. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. mája 2012 doručená sťažnosť V. A., Ž. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v bližšie neidentifikovanom konaní.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že 23. marca 2010 podal žalobu o plnenie na Krajskom súde v Bratislave. Krajský súd v Bratislave odstúpil vec okresnému súdu

31. marca 2011. Sťažovateľ ďalej uviedol, že „od tejto doby do dnešného dňa vo veci nebolo konané“. Sťažovateľ zaslal predsedovi Krajského súdu v Bratislave, ako aj následne predsedníčke okresného súdu sťažnosť na prieťahy v súdnom konaní. Na sťažnosť predsedníčka okresného súdu reagovala listom zo 7. marca 2012 s tým, že sťažnosť odložila.

Na základe uvedeného sťažovateľ v petite sťažnosti žiada, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že „Okresný súd Bratislava I svojim viac ako dvojročným nekonaním po podaní návrhu porušuje právo sťažovateľa na riadne a včasné prešetrenie a rozhodnutie vo veci, bez zbytočných prieťahov priznané mu v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR“, a taktiež žiada, aby ústavný súd „zaviazal“ okresný súd „pokračovať“ v súdnom konaní bez zbytočných prieťahov a sťažovateľovi priznal „odškodné“ v sume 3 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia „vyčíslených na pojednávaní“.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

To znamená, že ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľa svojich práv (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05).

Uvedené osobitne platí v prípadoch, v ktorých sú osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd zastúpené kvalifikovaným právnym zástupcom, advokátom.

Povinnosti advokáta vyplývajúce zo zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je advokát povinný vykonávať tak, aby boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05, III. ÚS 236/07, III. ÚS 334/09).

Preskúmaním obsahu sťažnosti ústavný súd dospel k zisteniu, že sťažovateľ v odôvodnení a v petite sťažnosti neuviedol spisovú značku konania pred okresným súdom, v ktorom malo dôjsť k porušeniu jeho označeného základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť neobsahuje jasný a zrozumiteľný petit ako východisko pre rozhodnutie ústavného súdu, čo je jednou

zo všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania pred ústavným súdom podľa čl. 20 ods. 1 ústavy.

Ústavný súd ďalej konštatuje, že sťažovateľ taktiež riadne neodôvodnil svoju sťažnosť, pretože z informácií uvedených v sťažnosti nie je možné posúdiť, či účinne využil všetky právne prostriedky, ktoré mu na ochranu označeného základného práva poskytuje zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) v ustanoveniach § 62 a nasl., teda či splnil procesný predpoklad prípustnosti jeho sťažnosti podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Navyše odôvodnenie sťažnosti ako celok je kusé, zmätočné a nedostatočné.

Ústavný súd pripomína, že takéto nedostatky zákonom predpísaných náležitostí nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Nedostatok, resp. nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí návrhu účastníka konania je v zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu dôvodom odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (podobne napr. IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 210/09, III. ÚS 32/2011).

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Nad rámec uvedeného ústavný súd upozorňuje sťažovateľa na to, že v prípadoch namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu nevyčerpanie právneho prostriedku ochrany základných práv a slobôd sťažovateľa (sťažnosť predsedovi súdu podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch) je dôvodom odmietnutia sťažnosti ako neprípustnej (m. m. IV. ÚS 306/04, III. ÚS 73/05, III. ÚS 78/05).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. júna 2012